

чки мъркы които бълъ зель той и вси-
чки въобще обстоятелства на кованото
съзаклатіе, числото на съзаклетницѣтъ,
мѣстото дѣто щѣло да стане коварното
убиваніе, и, като го гледаше че совѣсть
го изобличава и стоеше нажаленъ и въ
дълбоко мълчаніе, приложи:

“ Сега, защо си съвзелъ таквоя на-
мѣреніе? за да си въцаришь на мое мѣ-
сто ли? Ако е тъй римленѣтъ трѣба да
имать твърдѣ голѣмы оплакванія за това,
дѣто азъ съмъ самата прѣчка за да ста-
нешъ ты императоръ; но ты не си спо-
собенъ нити домѣтъ си да управлявашъ.
Излишно е да ти напомня колко безче-
стіе докара на името ти отиѣкнѣтъ ни-
чтожната онази расправа що имаше съ
уволненѣтъ онзи робъ; тъй що, като из-
вадимъ това само дѣто да правишь съ-
заклатіе противу господара и благодѣте-
ля си, всичко друго е мжчно за тебе. Да
видимъ, да испытамы; да ли съмъ токо
азъ който прѣчъ на твоитѣ славолюбivy
намѣренія да не можешъ да ги постигнешъ?